

می‌کشد تا تجزیه شوند. حالا به نظر شما، عمر طولانی این زباله‌ها چه خطراتی برای زمین و موجودات آن دارد؟

شکل‌گیری حیوانات ناقص!

ساده‌ترین جواب به پرسش بالا این است که با توجه به عمر آن‌ها، زمین روز به روز بیشتر از زباله انباشته می‌شود. این زباله‌ها هم باعث آلودگی و هم موجب تجمع میکروب‌های فراوان می‌شوند که برای انسان‌ها خطرناک‌اند. اما یک مسئله مهم‌تر ... گفتیم یک ظرف شیشه‌ای هزار سال عمر می‌کند. طبیعی است که اگر شیشه را در جایی رها کنیم، ممکن است در اثر برخورد با

کاغذهای روزنامه و مجله، و پلاستیک از جمله زباله‌هایی هستند که به آن‌ها «زباله خشک» می‌گوییم. از بین این زباله‌ها، کاغذ عمر کمتری دارد و بسته به جنس و ضخامت آن، از سه تا

لیوانی سالم مربوط به ۴۵ سال قبل

اگر به علامت‌ها و نوشته‌های روی لیوان دقت کنید، متوجه عمر آن می‌شوید. علامتی که روی لیوان می‌بینید، مربوط به دوازده ماه طول می‌کشد که تجزیه شود و به طبیعت برگردد. اما سایر زباله‌ها عمری بسیار طولانی‌تر

جداسازی زباله‌های خشک، چگونه موجودات زنده و زمین را نجات می‌دهد؟

زباله‌های ویرانگر

اسکن کنید و مراحل تفکیک زباله را ببینید.

سال ۱۹۷۶ میلادی است و بازی‌های المپیک که در آن سال در «مونترآل» (کشور کانادا) برگزار شد. یعنی مربوط به سال ۱۳۵۵ شمسی و ۴۵ سال قبل است.

معلوم می‌شود که لیوان در آن سال توسط یک انسان بی‌ملاحظه و بدون توجه به طبیعت روی زمین افتاده و بعد از آن در اثر اتفاقات فراوان (مثل باد و باران) سفری طولانی را آغاز کرده و سرانجام سر از اقیانوس درآورد. معلوم نیست لیوان در این سال‌ها از چه کشورهایی سر درآورده، اما سرانجام در ساحل دریایی افتاده است و هنگام جمع‌آوری زباله‌ها معلوم شده که ۴۵ سال از عمر آن گذشته است؛ بدون آنکه لیوان پلاستیکی خراب و تجزیه شود و به طبیعت بازگردد. سر نوشت تمام زباله‌هایی که در طبیعت رها می‌کنیم، همین است! حتی شاید هم بدتر.

زباله‌های هزارساله

شیشه‌ها، قوطی‌های فلزی نوشابه‌ها،

دارند. مثلاً یک قوطی فلزی نوشابه صدسال زمان می‌خواهد تا تجزیه شود. این شرایط در مورد پلاستیک و شیشه بسیار بدتر است. یک ظرف پلاستیکی حداقل ۵۰۰ سال زمان می‌خواهد تا تجزیه شود؛ درست مثل همان لیوانی که درباره‌اش صحبت کردیم. حالا اگر ظرف بزرگ‌تر باشد و ضخامت بیشتری داشته باشد، حتی ممکن است تجزیه آن هزار سال طول بکشد! شیشه نیز همین شرایط را دارد. اگر یک ظرف شیشه‌ای را در جایی رها کنید، هزار سال بعد اثری از آن نخواهد ماند. شیشه‌های ضخیم‌تر حتی چهارهزار سال طول

جسمی سخت یا افتادن به روی زمین بشکند و به چندین قطعه تیز و برنده تبدیل شود. قطعات برنده شیشه به راحتی می‌توانند هر کسی را مصدوم کنند. چه انسان‌ها را و چه حیواناتی را که نمی‌دانند شیشه چیست و تیزی آن چقدر است. حالا فرض کنید یک حلقه پلاستیکی درون آب بیفتد و به جایی برود که حیوانات دریایی در آن زندگی می‌کنند. آنگاه این حلقه به لاک یک بچه لاک‌پشت

چنین غرفه‌هایی ندارید، زباله‌های خشک را جدا بگذارید تا ماشین‌های شهرداری هنگام برداشتن زباله‌ها، تمام زباله‌های خشک را جداگانه بردارند.

در کنار آن، باید بدون خجالت کشیدن و ترس، دیگران را متوجه اشتباهاتشان کنید. حتی اگر پدر و مادرتان جداسازی زباله‌ها را رعایت نمی‌کنند، کافی است تصویرهای این مجله را به آن‌ها نشان دهید تا ببینند با زباله‌هایشان چه خطر بزرگی برای حیوانات ایجاد می‌کنند. پس هر چه سریع‌تر این تصویرها را به آن‌ها نشان دهید!

خرچنگ در یک لیوان یک‌بارمصرف گیر بیفتد و نتواند خود را آزاد کند. بدتر از آن پرنده‌ای است که سرش داخل یک کیسه فریزر می‌رود و دیگر به هیچ شکل نمی‌تواند خود را از شر این دشمن مزاحم رها سازد. یا پرندگانی هستند که پلاستیک‌های رنگارنگ را به جای غذا می‌خورند!

نتیجه تمام این‌ها یک اتفاق غم‌انگیز است: مرگ یک حیوان بی‌گناه به خاطر بی‌توجهی یک آدم بی‌مسئولیت که زباله‌اش را در طبیعت رها کرده است.

هرچه سریع‌تر زباله‌های خشک را جدا کنید
نجات این حیوانات بی‌گناه و نجات

گیر کند. چه اتفاقی می‌افتد؟ کافی است به تصویرها نگاه کنید. لاک پشت نمی‌تواند حلقه را از لاکش جدا کند. هر چه لاک پشت رشد کند، لاک آن نیز باید رشد کند، اما این حلقه اجازه رشد به لاک را نمی‌دهد. نتیجه این می‌شود که لاک از دو طرف بزرگ می‌شود، اما در قسمتی که حلقه قرار داشته، لاک نمی‌تواند رشد کند. به این ترتیب حلقه باعث رشد غیر طبیعی لاک پشت می‌شود.

زمین از انبوه زباله‌های خشک فقط یک راه دارد: «بازیافت».

برای اینکه زمین را از شر تمام زباله‌های خشک نجات دهید، باید از خانه خود شروع کنید. زباله‌های پلاستیکی، کاغذی، فلزی و شیشه‌ای را از سایر زباله‌ها (مثل پوست میوه یا استخوان مرغ و ماهی و ...) جدا کنید و آن‌ها را به نزدیک‌ترین غرفه بازیافت شهر خود تحویل دهید. حتی اگر در شهرتان

کیسه فریزرهای مرگبار

اما حتی این لاک پشت خیلی خوش‌شانس بوده که توانسته است به زندگی خود ادامه دهد. حیوانات اشیای شفاف و بی‌رنگ را تشخیص نمی‌دهند و مثلاً اگر کیسه فریزر یا یک دستکش نازک پلاستیکی در مسیرشان باشد، متوجه نمی‌شوند که این یک زباله مزاحم است. ممکن است یک ماهی به داخل یک دستکش برود و دیگر نتواند از آن بیرون بیاید. یا اینکه یک

